

χτέρι για να περνάει πιο πολύ ώρα μαζί του.

Την εποχή αυτή η χωριά Σαμπιόν άκουσσε για λίγον καιρό. Τότε ο Ντιντερό φανέρωσε στη Νανέτ όλη την αλήθεια, της φανέρωσε ότι δεν σκοπεύταν να γίνη καλύτερος και πως ποδοίσε να την παντρευτή...

Τό θεριά και χειμωροσθή τον λόγια παρέσσαν την αβία Νανέτ. Τού είπε ότι κ' αυτή τον αγαπούσε κ' ότι πολλοί έμποροι την είχαν ζητήσει για γυναίκα τους, μα τους είχε άρνηθή, γιατί ήθελε να πάει τον άντρα του αγαπούσε...

Τόν άκουσσε λοιπόν η Νανέτ; Τι άλλο ήθελε ο Ντιντερό; Και όμως άμεσως σβέδον έπροβάλαν τα έπιτόδια. Η χωριά Σαμπιόν δεν τόν ήθελε τον γάμο αυτόν. Νά πάη η κόρη της αυτόν τον φουκαγιά, αυτόν τον άπειστο, που δεν είχε καμιά σύνοψη δουλειά; Και με τί θα ζούσαν, παρακαλώ; Σίγουρα θα την είχε ξεπουλήσει την κόρη της με τίποτε άθισσα λόγια... Έγινον τον όμως και άθισσε με τά λόγια του, δεν θα κατάρφανε τίποτε!

Η κακωμοή η χωριά Σαμπιόν! Φοβάταν τόσο τά λόγια του Ντιντερό, γιατί κ' αυτή ήρτάτο την γιορταία τους. Μολαταύτα σκεπασθεσε ζατα βάθος τον Ντιντερό και θα τόν ήθελε για γαμιάρο. Μά έλα που δεν είχε καμιά δουλειά. Γι' αυτό έμειναν σύμφωνα να βρή προσημένιος καμιά δουλειά και να πάη την συγκατάθει τον γονέων του.

Έδω ήταν το μεγάλο το μέρδεμα. Όταν ο γέρο-Ντιντερό έμαθε ότι ο προσημένιος ο γυιός του ήθελε να παντρευτή, έγινε έξω φρεσών. Άκούσε έτσι; Δεν ήρταν που δεν είχε καμιά δουλειά, ήθελε να πάη στη κόρη του και γυναίκα!...

Για να ματαώσει λοιπόν τον γάμο αυτό, όχι μόνον άπέλησε το γυιό του ότι θα τόν κατάρφανε, άν παντρευόταν, αλλά και έγραψε άπ' εύθειας στίχ δυο γυναιξές, λέγοντάς τους ότι θ' άπελήσσαν τον γυιό του και θα τόν έξελιεν στη φυλακή άν παντρευόταν.

Η δυο γυναιξές φοβήθησαν τόσο πολύ, ώστε συμμορφώθησαν εύθες με τη θέληση του γέρο-Ντιντερό. Κι' η Νανέτ άποφάσσε να μίν ζουαθή πιά τον άγαπημένο της. Τού ζάρον φωνάζε, διαμαρτυρήθη, ζέτουμε, ζέτουμε, ο Ντιντερό. Η Νανέτ έμνε άνένδοτη.

Μά έβγαυα, ύστερα από λίγον καιρό, η δώο γυναιξές έμαθαν ότι ο Ντιντερό ήταν μόνος και άφορσος στη νέα του κατοικία. Δεν είχε γυναίκα να τού βρούη ένα ζουμυλιό, να τόν περιποιηθή. Ο προτέος τόν έκαυε... Ήταν άνένδοτος. Αυτό πιά έφτασε για να τά ληρομνήσουν έλα και να τρέξουν κοντά του. Έγιναν ζουαομιά τον και για να γίνη καλά γουηροστέρα τού είπαν ότι δεν είχαν πιά άντηρησι για τόν γάμο.

Αυτή τη φορά ο Ντιντερό τελείωσε τη δουλειά άρεσθιας. Μόλις σκεπώθησε άπ' το κρεβάτι, έφρεξε άμέσως, πήρε την άβια του γάμου, βόηκε πατά και όρισε κώλας την ήμερα του γάμου.

Και πράγματι, ύστερα από λίγες μέρες, ο Ντιντερό παντρεύτηκε σε μία μικρή άποκοντην έκκληροσθια, την λατρυνή του Νανέτ, δυο χρόνια ύστερα από την ήμερα που την είχε συναντήσει για πρώτη φορά στη σκάλα του μικρού του σπιτιού της όδοι του Παλιού Περιστερωτός.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΛΛΟΥ

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΡΕΚΛΑΜΕΣ

Λημοσιόνειος και σήμερα δυό-τρεις καινούργιος τρόπος διαφημισεις, από τους πιο πρωτότυπος ασφαλώς.

Ένα μεγάλο κατάνημα σιδηροδών του Αλβεστού, έδημοσίευσε σε διάφορες εφημερίδες της πόλεως ότι αντιχαριστά δωρεάν κάθε χωμένο κλειδί. Η προσφορά αυτή έξ πρώτης όψεως φαινότα ότι δεν ίνε καθόλον έπισηροδής, ό εφνης όμως κατάνηματάς της είχε ύπολογίσει ως έξής τά πράγματα: Σε καθέναν που θα πήγαινε να τού ζητήση το χωμένο κλειδί, θα συνιστούσε άπολύτως να ποιηθερθή καλύτερα μία νέα κλειδαριά, για να μίν πάδη καμιά ζημιά στο σπίτι του, άν τόχαινε νάβρισκε το κλειδί ποχγας κενάνας κλειφτης. Έτσι, ένό προσέφερε δωρεάν ένα κλειδί, κατάρθονε να ποιλήη και μία κλειδαριά.

Ένας έργοστασιάρχης κάλι άπ' τη Βαλτιμώρη της Άμερικής έδημοσίευσε στις εφημερίδες ότι ζητούσε να γουοσθή τη γυναίκα ένός μελλοθανάτου κακοήγου. Σε λίγες μέρες παρουσιάστηκε πράγματι κάποια, της όποιος ο άντρας έπρόκειτο να άποκεφαλίσθη σε μία βουναδιά, για ένα φόνο. Ο πλοισιός της έμέτρησε 500 δολλιάρια, με τί συμφωνία να ανάβωδη ο συζυγός της πριν άποκεφαλίσθη η διαφημισή τά κατελήθη του κατάνηματός του. Πράγματι, την ήμερα της θανατικής έκτελέσεως ο καθόλιος της στιγμή που θα άποκαρκεύετο άπ' τον κόσμο κ' έλαβε την άβια να πη στο συγγεντομένο πληθος αυτό τά λόγια:

—Έκείνο που έχω να πώ αυτή τη στιγμή, είναι ότι ο κ. Μιλόνζ (τό όνομα του έργοστασιάρχου) κατάρφαινε τά καλύτερα καπέλλα και τά πολεϊ άντι πέντε δολλιάρων το ένα!...

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο περίφημος κουρσάρος Ζάν Μπάρτ. Πώς παρουσιάσθη στο βασιλιά. Με την πίπα στο στόμα!... Αί νυχτερινάί φοδει του Κάρλου Πέμπτου. Ένας στρατιώτης πιστός καθήκον του. Πώς λίγο έλειψε να σκοτώση τον αυτοκράτορα. Ο Κάρλος ρίχνει τον κοιμημένο φρουρό μέσα τη γυρεμό, κλπ.

Ο βασιλεύς Λουδοβίκος 14ος, θέλωντας κ' άνταμείνη τόν όνομα του κορσάρο Ζάν Μπάρτ, για τις υπηρεσιές που είχε προσφέρει στη Γαλλία, τόν έκανε άρχηγό μιας μοίρας του στόλου, να τόν έλάζε στα άνάκτορα για να τού άναγγείλη μόνος του την ειζάρκισή αν είδησι.

Ο Ζάν Μπάρτ, μόλις μπήκε στη μεγάλη άβισσα του παλάτου βλέποντας με τη στιγμή εκείνη ο βασιλεύς κοιμόνταξε με πορφυρά ύλοισούς, διεθέτησε σ' ένα παρόδινο και άτακίστατα άνισο κλίμα τον και άβιασε να κατινέη!

Ο βασιλεύς σε λίγη ώρα άντελήθη την παρουσία του και άσως έστειλε να τόν καλέση κοντά του.

—Ζάν Μπάρτ, τού είπε τότε ο βασιλεύς, σας όνομασσε άρχηγό μιας μοίρας του στόλου μου!

—Έζάμωτε πολύ καλά, Μεγαλειότατε! άπάντησε αλλά ο ένός κοινοτάξε.

Οι ασύλοί, άκούοντας την άποστην αυτή άπάντησι κ' έληρομνήθησαν ειθονικά, έτοιμοι να γελώσουν... Ο βασιλεύς όμως, ο όποιος τούς άντελήθη, γουίζοντας προς α τούς, τού είπε:

—Έχετε άδικο να γελάτε, κούριο!... Η άπάντησις αυτή δείχνει έναν άνδρα που τού έβρισε τί άξίει και έχει έτα μόνου τί προμένο άπ' αυτόν!...

Ο περίφημος Ίσπανός αυτοκράτορα Κάρολος πέμπτος, τόν άποστρόφοντος προσημένιος για την τίρησι τόν στρατιών ναυοισιόν.

Γι' αυτό, στις διάφορες έστρατείες του έκανε σιμωλά άποστρόφοντος εφάδοις για να έξαρωβώση αν οι διάφοροι σκαπύ έκτελοσσαν πιστά το καθήκον τους.

Έτσι, όταν πολιορκούσε τον Γουλιέλμο, κάποιον νύχτα σιμωλά, βρήκε από τη σπηλι του για να κινή τη συνθηροσθήση έφροδο. Άφού έκανε ένα μεγάλο γύρο, εληρήσσε σιμωλά προς τις προφύλαξες τού στρατοπέδου του.

—Τι είπ;... τού έκαράνασε ο πρώτος σκαπός, τόν όνομινάθη.

Ο Κάρολος τότε, αλλάζοντας τόν τόνο της φωνής, τού τούβησε σιμωλά σιμωλά:

—Σάπα!... Θα σέ κάνω πλοισιό!...

Και σιμωλότος έξαρωβώθησε να προχωρή.

Ο σκαπός τότε, παίνοντας τον για έθροδο, ο όποιος ήθελε να τόν δωροδοκήση, άρτάξε τού τούφρα του κ' έξαρωβώθη.

Επιτυχώς το σκοτάδι ήταν πολύ πνευό και έτσι δεν κατόβησε να σκοπεύση καλά και να τόν πείνη.

Ο Κάρολος ευχαροσθήθη τόσο από την άφοσίωσι του σκαπύ στο καθήκον του, όστε διετάξε να παρασημοφορηθή και να προσημωλή.

Μιάν άλλη νύχτα πιά ο Κάρολος, καθώς έπιδοφούσε, κατόβη συνθηροσθή του, τούς σκοπούς τού στρατοπέδου του, είδε κάποιον, ο όποιος είχεν άποκαυμηθή μέσα στη σκοπιά του. Έξω φρεσών ο άρχηγός του άρτάξε και τόν έφρεξε μέσα σ' ένα βαθύ γυρεμό, τού βήσισατα έτσι κοντά!...

Κατόιν θε έπληξε ο ίδιος το δόλον του σκοπεύοντος και έκαράνασε σιμωλά ότι τον έβλεπε και τόν έλάζαν!...

ΠΑΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΠΕΙΣΜΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΟΥ

Ο Μιχαήλ Άγγελος ζουνοφύσσε κάποτε μία εικόνα, την όποια τού είχε παρηγγίλει κάποιος πλοισιός, αλλά πάλι φιλάργους έπρόκειτο ο Άνδρέας Ντόνι, και τόν την έστειλε μαζί με το λογαριόμο. Έπειδή όμως ο Ντόνι βόηκε έπιροδολικό το ποσόν των 70 δοκωμάτων, έκατόρησε την εικόνα και πλήρωσε μόνον 40 δοκωάτα. Ο Μιχαήλ Άγγελος τού έπέστρεψε άμέσως τά χρομιάτα και έξηρήσε να τού εμπεύση 100 δοκωάτα ή να τού έπιστρέψη την εικόνα. Ο Ντόνι, ο όποιος είχε βρή τότε έξαρωβωθή την εικόνα του Μιχαήλ Άγγελου, δέχτηκε να πληρωσθή τά 70 δοκωάτα, τά όποια τού είχαν ζητηθή γι' αυτό. Ο καλλιτέχνης όμως τού έστειλε πίσω για δεύτερη φορά τά χρομιάτα, πληρωροφόντας τον ότι λόγω κάποιος άλλης προσημωλάς άδυνατούσε να τού παραχωρήση το έργο του σε τιμή μικρότερη τών 150 δοκωμάτων. Ο Ντόνι βρέθησε σε φοβερό δίλημμα, αλλά επειδή ή αγαπή του προς την τέχνη ήταν μεγαλειότερη από τη φιλαργεια του, άναχωρήσε με μετρητά τά 150 δοκωάτα, μετανοημένος γιατί δεν είχε δώσει τά 70 που τού είχε ζητήσει στην άρχη ο μεγάλος καλλιτέχνης.